

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/71/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123353898
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Brondoš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:6123353898.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Brondoša a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcov: 1/ A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, C. a 2/ D. E., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XX, C., obaja zastúpení: JUDr. JClíc. Tomáš Majerčák, PhD., s.r.o., Južná trieda 28, Košice, IČO: 52 858 774, proti žalovanému: Mesto Košice, Trieda SNP 48/A, Košice, IČO: 00 691 135, zaplatenie 16.958,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 9. júla 2024 č.k. 53C/3/2024-218 takto

rozhodol:

- Potvrdzuje rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania.
- Žalovaný je povinný nahradiť žalobcom v 1. a 2. rade 100 % trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Košice (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 772,16 eura s príslušenstvom, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu vo výške 8.092,92 eura a žalobcovi v 2. rade sumu vo výške 8.092,92 eura, žalobkyni v 1. rade s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy vo výške 8.092,92 eura od 25.5.2023 do zaplatenia a žalobcovi v 2. rade s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy vo výške 8.092,92 eura od 25.5.2023 do zaplatenia, a to v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a priznal žalobcom v 1. a 2. rade voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90,9%.

2. Súd tak rozhodol o nároku žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 6.7.2021 do 6.7.2023, ktoré mal žalovaný získať na úkor žalobcov tým, že bez právneho dôvodu užíval na podnikateľské účely pozemky, na ktorých sa nachádzalo mestské kúpalisko Triton, nachádzajúce sa v kat. úz. D. G., zapísané na LV č. XXXXX, ako parc. KN-E č. 7594/1, orná pôda o výmere 1376 m², parc. KN-E č. XXXX/X, orná pôda o výmere 846 m², parc. KN-E č. XXXX/X, orná pôda o výmere 430 m², parc. KN-E č. 7594/5, orná pôda o výmere 120 m², parc. KN-E č. XXXX/X, orná pôda o výmere 456 m², parc. KN-E č. XXXX/X, orná pôda o výmere 748 m², parc. KN-E č. 7596, orná pôda o výmere 4117 m² (bez vyčlenených dielov 1, 2, 3 a 4 v zmysle predloženej grafickej identifikácie), vyčísleného podľa spoluvlastníckych podielov žalobcov každému po 1/12 k celku pod B10 a B11, na základe pre účel súdneho konania vypracovaného znaleckého posudku č. 7/2021 vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty pozemku a všeobecnej hodnoty nájmu za predmetné pozemky, v ktorom znalec stanovil všeobecnú hodnotu pozemkov vo výške 118,28 eura/m² a nájomné vo výške 9,90 eura/m² ročne, pričom žalobcovia žiadali od žalovaného sumu 6,- eur/m². Považoval pritom za nesporné, že stavba na sporných pozemkoch prešla do vlastníctva žalovaného podľa zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, t.j. podľa osobitného predpisu predpokladaného zákonom č. 66/2009 Z.z..

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 451 ods. 1 a 2, § 458 ods. 1 a § 123 Občianskeho zákonníka a § 1 ods. 1 až 3, § 2 ods. 1 a 2, § 3 ods. 1 a 3, § 4 zákona č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom vzal za skutkový základ napadnutého rozsudku tvrdenia žalobcov, považujúc ich za nesporné, ohľadne spoluvlastníctva nehnuteľností, ich výmery a skutočnosti, že pozemky v podielovom spoluvlastníctve žalobcov sú situované v areáli kúpaliska Triton. Vo vzťahu k spornej otázke využitia areálu kúpaliska Triton, na ktorý nahliadal ako na komplexný ucelený priestor stavieb a okolitých pozemkov, v kontexte aplikácie správnej právnej normy na danú vec, súd prvej inštancie po obsiahlej úvahe uzavrel, že stavba - areál kúpaliska Triton slúžila na podnikateľské účely, z ktorého dôvodu nemožno na posudzovanú vec aplikovať zákon č. 66/2009 Z.z., keďže k týmto pozemkom nevzniklo vecné bremeno v zmysle cit. zákona v prospech žalovaného, ktorú zákonnú podmienku posúdil ku dňu 1.7.2009. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/136/2021, podľa ktorého na pozemkoch v areáli kúpaliska Triton zákonné vecné bremeno podľa zák. č. 66/2009 Z.z. nevzniklo a sp.zn. 6Co/70/2023 zo dňa 28.6.2023, kde krajský súd rovnako ustálil, že v areáli Triton zákonné vecné bremeno nevzniklo, nakoľko kúpalisko Triton slúžilo na podnikateľské účely. Nárok žalobcov preto právne posúdil ako nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. V nadväznosti na to považoval námietky žalovaného spočívajúce v tvrdení, že areál kúpaliska Triton sa nevyužíval v rozhodnom období na podnikateľské účely, že žalobný nárok treba posúdiť ako finančnú náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva vecným bremenom, ako aj vznesenú námietku premlčania v danom smere, za nedôvodné. Výšku bezdôvodného obohatenia stanovil za pomoci znaleckého posudku. Vzhľadom na dispozičný procesný úkon žalobcov zastavil konanie v časti o zaplatenie 772,16 eura s príslušenstvom. Za omeškanie žalovaného s plnením dlhu súd prvej inštancie s použitím ust. § 517 ods. 2 OZ priznal žalobcom úroky z omeškania v percentuálnej výške vyplývajúcej z ust. § 3 ods. 1 vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka; počiatok omeškania pritom odvodil s použitím ust. § 563 OZ od právnej skutočnosti doručenia výzvy žalovanému a uplynutia lehoty v nej určenej. Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil s odkazom na ust. § 256 CSP pomerným procesným úspechom žalobcov v spore.

4. Proti vyhovujúcemu výroku rozsudku a súvisiacemu výroku o trovách konania podal žalovaný odvolanie s návrhom, aby ho odvolací súd v tejto časti zmenil a žalobu zamietol. V odvolaní namietal nesprávny právny posúdenie veci súdom prvej inštancie v otázke pôsobnosti zákona č. 66/2009 Z. z. na danú vec. Zotrval na názore, že areál kúpaliska Triton neslúži a ani neslúžil na podnikateľské účely, keďže bol zriadený a prevádzkovaný za účelom napĺňania potrieb verejnosti, nie za účelom podnikania. Poukazom na definíciu slova účel v Krátkom slovníku slovenského jazyka ako „zámer, zmysel, ku ktorému smeruje istá činnosť“ (Krátky slovník slovenského jazyka. Red. J. Kačala - M. Pisárčiková - M. Považaj. 4. dopl. a upr. vyd. Bratislava: Veda 2003. 985 s. ISBN 80-224-0750-X) žalovaný mal za irelevantné, že v areáli kúpaliska mohol v minulosti prebiehať napr. stánkový predaj občerstvenia ako doplnková a tiež nevyhnutná služba pre návštevníkov, keďže poskytovanie takejto služby nebolo zámerom/zmyslom, a teda účelom zriadenia a prevádzky kúpaliska vlastneného, dotovaného a spravovaného samosprávou mesta, ale týmto účelom bolo napĺňanie potrieb verejnosti, verejného záujmu. Toto tvrdenie nachádza podľa názoru žalovaného oporu aj v dôvodovej správe k zákonu, v ktorej sa uvádza, že „Tento zákon sa nebude vzťahovať na usporiadanie pozemkov, ktoré sú zastavané stavbami, ktoré slúžia na podnikateľský účel, keďže ich usporiadanie nie je vo verejnom záujme.“, a teda z dôvodovej správy jednoznačne vyplýva zámer zákonodarcu poskytnúť možnosť majetkovoprávneho usporiadania vzťahov k pozemkom zastavaným stavbami vo vlastníctve samospráv len v prípade, ak je na takomto usporiadaní verejný záujem, čo je bezpochyby aj prípad kúpaliska Triton. Zopakoval, že prevádzkovanie dlhodobého stratového a mestom dotovaného areálu kúpaliska je bezpochyby činnosťou vykonávanou za účelom sledovania verejného záujmu a za žiadnych okolností nemožno usudzovať, že areál slúži/slúžil na účely podnikania. Výber vstupného bol len nevyhnutným prostriedkom k zabezpečeniu chodu kúpaliska, a teda k zabezpečeniu verejného záujmu, pričom kúpalisko negenerovalo žiaden zisk a bolo pravidelne dodotované mestom Košice. O tom, že prevádzkovanie kúpaliska nemožno považovať za činnosť vykonávanú za účelom dosiahnutia zisku svedčí aj záujem podnikateľských subjektov o prevádzkovanie kúpalísk, napríklad v Košiciach je celkom nula kúpalísk prevádzkovaných podnikateľskými subjektami súkromného sektora. Žalovaný zdôraznil, že samotný zákon predpokladá existenciu činnosti, ktorú je treba považovať za podnikateľskú činnosť aj napriek tomu, že nie je vykonávaná za účelom dosiahnutia zisku, keďže za podnikateľskú činnosť považuje aj „sústavnú činnosť vykonávanú samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na

vlastnú zodpovednosť ... na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu.“ Zotrval na stanovisku, že prevádzkovanie kúpaliska Triton nemožno považovať za sústavnú činnosť vykonávanú samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku, pretože nie je naplnený pojmový znak podnikania „účel dosiahnutia zisku“, a ani za sústavnú činnosť registrovaného sociálneho podniku podľa osobitného predpisu vykonávanú samostatne vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu, lebo takýto subjekt kúpalisko neprevádzkoval, a preto nemožno dôjsť k záveru o tom, že kúpalisko Triton slúžilo na podnikateľské účely. Svojimi odvolacími námietkami vytýkajúcimi súdu prvej inštancie nesprávne právne posúdenie veci, žalovaný podľa posúdenia odvolacieho súdu uplatnil odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. V odvolaní odvolateľom formálne citované ďalšie odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) a f) CSP neboli podopreté konkrétnymi odvolacími námietkami a výhradami, ktoré by poukazovali na inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, resp. nesprávnosť zisteného skutkového stavu, a tak podľa posúdenia odvolacieho súdu neboli tieto ďalšie odvolacie dôvody odvolateľom materiálne, a preto ani procesne účinne uplatnené. Odvolací súd v tejto spojitosti upriamuje pozornosť na záver vyplývajúci z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 90/2019 z 5. novembra 2019, v zmysle ktorého odvolací dôvod nemôže spočívať len na všeobecnom vyjadrení nespokojnosti s rozhodnutím bez bližšej špecifikácie vytýkaných nesprávností v kontexte konkrétnych okolností prípadu. Napokon odvolací súd pre úplnosť poznamenáva, že v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, musí prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Naproti tomu, vo vzťahu k ostatným odvolacím dôvodom, je odvolací súd podľa ust. § 380 ods. 1 CSP viazaný ich vymedzením v odvolaní, a preto na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s ust. § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil (por. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1269s).

5. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu vyjadrili nesúhlas s dôvodmi odvolania žalovaného, označiac ich za v rozpore so zákonom, skutočnosťou, judikatúrou a tvrdeniami uvádzanými v tomto súdnom konaní. Žiadali, aby odvolací súd potvrdil rozsudok v jeho napadnutej časti ako vecne správny. Uviedli, že súd prvej inštancie rozhodol správne, v súlade so zákonom a judikatúrou. S výrokmi rozsudku a jeho odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožnili. Najmä akcentovali, že sa nemožno stotožniť s argumentáciou žalovaného, že areál kúpaliska Triton neslúži ani neslúžil na podnikateľské účely, keďže Krajský súd v Košiciach vo svojej rozhodovacej praxi (rozhodnutia sp. zn. 5Co/136/2021, 6Co/77/2023, 6Co/70/2023, 3Co/139/2022) jednoznačne konštatoval, že areál kúpaliska Triton slúžil na podnikateľské účely, kúpalisko bolo prevádzkované podnikateľom za účelom dosiahnutia zisku, preto v zmysle § 1 ods. 3 zákona č. 66/2009 Z.z. k pozemkom v areáli kúpaliska nevzniklo zákonné vecné bremeno a žalovaný užíva tieto pozemky bez právneho dôvodu, čím sa na úkor žalobcov bezdôvodne obohacuje v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. K námietke žalovaného o tom, že prevádzkovanie kúpaliska nemožno považovať za činnosť vykonávanú za účelom dosiahnutia zisku podčiarkla, že samotná skutočnosť, že prevádzkovateľ kúpaliska ako podnikateľ nedosahoval zisk nepreukazuje, resp. nevylučuje, že nešlo o prevádzkovanie kúpaliska s podnikateľským účelom.

6. Výrok I. rozsudku o čiastočnom zastavení konania nebol odvolaním napadnutý. V tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť v zmysle § 367 ods. 2 a 3 CSP, a nestal sa predmetom odvolacieho prieskumu.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného proti výrokom II. a III. rozsudku ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 až § 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 až § 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 a contrario CSP, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP, z hľadiska odvolaním uplatneného odvolacieho dôvodu a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

8. Žalovaný vo svojom odvolaní neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť právneho posúdenia veci, a to v odvolaní spochybňovaného posúdenia predbežnej otázky, či kúpalisko Triton slúžilo na podnikateľské účely. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej a ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o nárokoch žalobcov, než ako rozhodol súd prvej inštancie, ktorý žalobcom a aj žalovanému vytvoril všetky procesné podmienky, aby v priebehu sporu uplatnili a realizovali všetky svoje procesné práva.

9. V danom prípade nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu počas odvolacieho konania, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré použil súd prvej inštancie odkazuje, ako i na dôvody, na ktorých podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku spočíva rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré považuje za vecne správne (§ 387 ods. 1 CSP).

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. V súlade s § 387 ods. 2 CSP, v intenciách odvolaním vymedzeného zamerania odvolacieho prieskumu, plne sa stotožňujúc so správnym, presvedčivým a zákonu zodpovedajúcim odôvodnením napadnutého rozsudku, a so zreteľom na to, že: a) odôvodnenie a rozhodnutie súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu tvoria jeden celok, a preto nie je potrebné, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie isté závery napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožňuje, b) odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá a ani nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie námietky, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie o danom opravnom prostriedku, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa v rámci konania o opravnom prostriedku preskúmavalo (por. napr. IV. ÚS 350/2009, IV. ÚS 4/2013, IV. ÚS 124/2011, II. ÚS 127/07), odvolací súd v zmysle § 387 ods. 3 druhá veta CSP na zdôraznenie správnosti rozsudku a k odvolacím námietkam žalovaného dodáva nasledovné:

12. Podstatou odvolacích námietok žalovaného je tvrdenie, že areál kúpaliska Triton neslúžil na podnikateľské účely, kúpalisko nebolo prevádzkované podnikateľom za účelom dosiahnutia zisku, a preto neboli splnené podmienky pre aplikáciu výnimky ustanovenej v § 1 ods. 3 zákona č. 66/2009 Z.z., lebo k pozemkom v areáli vzniklo zákonné vecné bremeno v zmysle zákona č. 66/2009 Z.z..

13. Tieto odvolacie námietky, prezentované žalovaným už na súde prvej inštancie, odvolací súd vyhodnotil ako neopodstatnené.

14. Odvolací súd je v zhode so súdom prvej inštancie v názore, že aplikáciu zákona č. 66/2009 Z.z. a posudzovanie žalobou uplatneného nároku ako náhrady za zákonné vecné bremeno, ktorá je jednorazová a premičala sa v lehote 3 rokov od jeho účinnosti, vylučuje ustanovenie § 1 ods. 3 zákona č. 66/2009 Z.z., v zmysle ktorého tento zákon sa nevzťahuje na usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami, ktoré slúžia na podnikateľské účely (odkaz na § 2 Obchodného zákonníka), ktoré súd v okolnostiach posudzovanej veci aplikoval správne.

15. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní správne vychádzal z premisy, že s ohľadom na obranu žalovaného, podstatným pre rozhodnutie daného sporu bolo posúdenie, či stavba (areál kúpaliska Triton) slúžila na podnikanie a nemusí ísť pritom o prípad, že stavba je využívaná na podnikanie priamo mestom (obcou, VÚC), v ktorého vlastníctve sa táto stavba - areál kúpaliska Triton, nachádza.

16. Na tomto mieste odvolací súd považuje za potrebné poznamenať, že právna otázka, či kúpalisko Triton slúžilo na podnikanie, bola opakovane riešená v mnohých rozhodnutiach Krajského súdu v Košiciach v skutkovo a právne obdobných veciach proti tomu istému žalovanému (napr. rozhodnutia sp. zn. 5Co/136/2021 zo dňa 15.11.2022, sp. zn. 6Co/186/2022 zo dňa 27.6.2023, sp. zn. 9Co/35/2023 zo dňa 30.5.2024), v ktorých súd konzistentne dospel k záveru, že kúpalisko Triton, aj keď vo všeobecnosti slúžilo verejnosti, bolo využívané na podnikateľské účely, a preto na právny vzťah ohľadom priznávania náhrady vlastníkom pozemkov v areáli kúpaliska za ich užívanie žalovaným mestom ako vlastníkom stavby sa nevzťahuje zákon č. 66/2009 Z.z., ale je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení, pričom skutočnosť, že kúpalisko už dlhé roky neslúži svojmu účelu a nie je využívané, nemôže byť na ujmu žalobcov.

17. V korelácii s uvedeným odvolací súd posúdil ako správny právny záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého kúpalisko Triton slúžilo na podnikanie, a to aj s poukazom na dôvody zmienených rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach a na ustanovenie § 2 ods. 1, § 2 ods. 2 písm. a) Obchodného zákonníka a § 4 ods. 3 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, z ktorých

vyplýva, že obec môže v záujme zabezpečenia potrieb obyvateľov obce a rozvoja obce vykonávať aj vlastnú investičnú činnosť a vlastnú podnikateľskú činnosť, ktorú môže realizovať vo viacerých formách (§ 4 ods. 3 zák. č. 369/1990 Zb.), ktoré prvoinštančný súd pri rozhodovaní tejto veci aplikoval správne. Súd pritom náležite konštatoval, že zákon č. 369/1990 Zb. a ani žiadny iný právny predpis nevyklučuje zabezpečenie potrieb obyvateľov obce aj podnikateľskou činnosťou iných subjektov než samotnej obce, teda prostredníctvom iných podnikateľov. Správne uzavrel, že o takýto prípad ide aj v danom spore, keď síce mesto Košice realizovalo výstavbu kúpaliska Triton za účelom uspokojovania verejných potrieb (rekreácia a oddych obyvateľov mesta), ale tieto potreby následne zabezpečovalo prostredníctvom podnikateľského subjektu - podnikateľa v zmysle § 2 ods. 1 písm. a) Obchodného zákonníka, ktorému nájomnou zmluvou zo dňa 13.9.1994 prenajalo celý objekt kúpaliska Triton v Košiciach. Mesto Košice teda síce samo kúpalisko nevyužívalo na podnikateľský účel (prenájom nehnuteľnosti vo vlastníctve obce bez poskytovania iných než základných služieb sa považuje iba za správu vlastného majetku, a nie za podnikanie - viď § 4 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní), ale svoj majetok prenajalo podnikateľskému subjektu - Miestnemu podniku služieb, s.r.o. Košice, ktorý prevádzkovoval kúpalisko za účelom dosiahnutia zisku. Súd prvej inštancie správne poukázal i na to, že vstup na kúpalisko bol podmienený vstupným, ktoré predstavovalo príjem tohto podnikateľského subjektu - nájomcu, a de facto išlo o podnikanie Mestskej časti Košice - Juh, ktorá podnikala prostredníctvom vlastnej spoločnosti s ručením obmedzeným, v ktorej bola jediným spoločníkom. Podľa posúdenia odvolacieho súdu správne súd prvej inštancie uzavrel, že prenajatý majetok mesta Košice - kúpalisko Triton, bolo využívané na podnikanie nájomcu - Miestneho podniku služieb, s.r.o. Košice, ktorý je podnikateľom v zmysle § 2 ods. 2 písm. a) Obchodného zákonníka a z tohto podnikania mal aj príjmy. Na charaktere podnikateľskej činnosti nemení nič ani prípadná skutočnosť, že mesto, resp. Mestská časť Košice - Juh, poskytovali dotácie na prevádzku tohto kúpaliska, pretože dotácie môžu byť poskytované aj na podnikateľskú činnosť a tieto dotácie tiež predstavovali v zmysle predložených účtovných závierok výnosy kúpaliska. Samotná skutočnosť, že prevádzkovateľ kúpaliska ako podnikateľ nedosahoval zisk, taktiež nepreukazuje, resp. nevyklučuje, že nešlo o prevádzkovanie kúpaliska s podnikateľským účelom. Činnosť podnikateľa, aj keď sa ňou nedosahuje zisk, neprestáva byť podnikaním, pokiaľ táto napĺňa všetky znaky podnikania v zmysle § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka. Podnikaním nie je činnosť, ktorej výsledkom musí byť vždy zisk, podstatným je totiž to, či podnikateľ vyvíjal činnosť s úmyslom dosiahnuť zisk. Podnikanie teda môže byť aj stratové, čo v praktickom živote je bežným javom.

18. Odvolací súd je v zhode so súdom prvej inštancie v názore, že z hľadiska posúdenia, či k pozemkom v areáli kúpaliska Triton vzniklo vecné bremeno v zmysle zákona č. 66/2009 Z.z. je rozhodujúce, či stavba slúžila na podnikanie v čase nadobudnutia jeho účinnosti, t.j. 1.7.2009, keďže k vzniku vecného bremena došlo týmto dňom v prípade splnenia všetkých zákonných podmienok. Splnenie zákonných podmienok pre aplikáciu zákona č. 66/2009 Z.z. súd správne posúdil ku dňu 1.7.2009, a keďže k tomuto dňu areál kúpaliska Triton bol stavbou slúžiacou na podnikateľské účely, súd správne uzavrel, že na posudzovaný právny vzťah nemožno aplikovať zákon č. 66/2009 Z.z., lebo k pozemkom žalobcov nevzniklo vecné bremeno v zmysle citovaného zákona v prospech žalovaného. Otázka, či predmetné pozemky, resp. ich časť, za ktoré žalobcovia uplatnili nárok na peňažnú náhradu v rozsahu zodpovedajúcom ich spoluvlastníckym podielom, sú súčasťou areálu kúpaliska, spornou nebola. Pokiaľ žalovaný označené pozemky v areáli kúpaliska Triton užíva bez právneho dôvodu (bez zmluvy či iného titulu, oprávňujúceho ho na užívanie) a tieto pozemky užíva bezodplatne, súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalovaný sa bezdôvodne obohacuje na úkor žalobcov ako podielových spoluvlastníkov označených pozemkov v areáli kúpaliska Triton, a to v rozsahu ich spoluvlastníckych podielov, a žalobcom vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka vo výške obvyklého nájomného, ktoré by žalovaný uhrádzal, ak by k týmto pozemkom existoval nájomný vzťah.

19. K obohateniu žalovaného ako vlastníka stavby dochádza už z titulu jeho vlastníckeho práva, ktoré zakladá jeho oprávnenie stavbu užívať, pričom je bez právneho významu, akým spôsobom realizuje svoje vlastnícke právo, či stavbu (v danom prípade kúpalisko Triton) užíva sám, resp. či ju vôbec (ne)užíva, alebo ju bezodplatne či odplatne prenechá do užívania inému, v danom prípade nevynímajúc ani fakt, že kúpalisko slúži verejnosti na všeobecné užívanie, resp. na verejnoprospešné účely. Bez právneho významu je preto skutočnosť, že od konca letnej sezóny roku 2017 je kúpalisko mimo prevádzky, keďže okupácia pozemkov stále trvá a vyplýva zo samotnej existencie stavby daného areálu. Vzniknuté bezdôvodné obohatenie je žalovaný povinný vydať žalobcom, na úkor ktorých sa obohatil, a to v rozsahu zodpovedajúcom ich spoluvlastníckym podielom.

20. S poukazom na uvedené je nutné urobiť záver, že žalovanému sa uplatneným odvolacím dôvodom a v jeho rámci prezentovanými odvolacími námietkami nepodarilo spochybniť vecnú správnosť napadnutého vyhovujúceho výroku rozsudku. Preto odvolací súd rozsudok v tejto časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, vrátane vecne správneho výroku o trovách konania, ktorý nebol v odvolaní spochybňovaný.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal v odvolacom konaní procesne úspešným žalobcom nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, a tak mu náhrada trov odvolacieho konania nepatrí.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 355 CSP).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa,

osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).